

I.

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2013/39/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 12. kolovoza 2013.

o izmjeni direktiva 2000/60/EZ i 2008/105/EZ u odnosu na prioritetne tvari u području vodne politike

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

Uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

načelu opreznosti te na načelu preventivnog djelovanja, načelu da se šteta nanosena okolišu popravlja ponajprije na samom izvoru te na načelu da onečišćivač plaća.

(3) Pročišćavanje otpadnih voda može biti vrlo skupo: kako bi se olakšalo jeftinije i isplativije pročišćavanje, mogao bi se potaknuti razvoj inovativnih tehnologija za pročišćavanje vode.

(4) Direktivom 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike ⁽⁴⁾ utvrđuje se strategija protiv onečišćenja vode. Ta strategija uključuje utvrđivanje prioritetnih tvari među onima koje predstavljaju značajnu opasnost za vodni okoliš ili opasnost koja se putem njega prenosi, na razini Unije. Odlukom br. 2455/2001/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenog 2001. o popisu prioritetnih tvari u području vodne politike ⁽⁵⁾ utvrđen je prvi popis 33 tvari ili skupina tvari koje su označene kao prioritetne na razini Unije i koje su trenutno navedene u Prilogu X. Direktivi 2000/60/EZ.

(1) Kemijsko onečišćenje površinskih voda predstavlja prijetnju za vodni okoliš zbog učinaka kao što su akutna i kronična toksičnost u vodnim organizmima, akumuliranje onečišćujućih tvari u ekosustavima i gubitak staništa i bioraznolikosti te predstavlja prijetnju za ljudsko zdravlje. Prvenstveno bi trebalo utvrditi uzroke onečišćenja, a emisije onečišćujućih tvari trebalo bi rješavati na izvoru, na najekonomičniji način i najučinkovitije za okoliš.

(2) Na temelju druge rečenice članka 191. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), politika Unije vezana uz zaštitu okoliša trebala bi se temeljiti na

(5) Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike ⁽⁶⁾ utvrđeni su standardi kvalitete okoliša (SKO) za 33 prioritetne tvari navedene u Odluci br. 2455/2001/EZ i osam drugih onečišćujućih tvari koje su već bile regulirane na razini Unije, u skladu s odredbama i ciljevima Direktive 2000/60/EZ.

(6) U skladu s člankom 191. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tijekom pripreme svoje politike vezane uz zaštitu okoliša Unija treba uzeti u obzir sve raspoložive znanstvene i tehničke podatke, okolišne uvjete u različitim regijama Unije, potencijalne dobrobiti i

⁽¹⁾ SL C 229, 31.7.2012., str. 116.

⁽²⁾ SL C 17, 19.1.2013., str. 91.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 2. srpnja 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 22. srpnja 2013.

⁽⁴⁾ SL L 327, 22.12.2000., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 331, 15.12.2001., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 348, 24.12.2008., str. 84.

troškove poduzimanja ili nepoduzimanja mjera te gospodarski i socijalni razvoj Unije u cjelini i uravnotežen razvoj njezinih regija. Trebalo bi uzeti u obzir znanstvene, okolišne i društvenogospodarske činitelje, uključujući brigu o ljudskom zdravlju pri razvoju isplative i razmjernje politike o kemijskom onečišćenju površinskih voda te pri reviziji popisa prioriternih tvari u skladu s člankom 16. stavkom 4. Direktive 2000/60/EZ. Uzimajući u obzir taj cilj, načelo u skladu s kojim onečišćivač plaća nastalu štetu, utvrđeno Direktivom 2000/60/EZ, trebalo bi se dosljedno primjenjivati.

- (7) Komisija je izvršila preispitivanje popisa prioriternih tvari u skladu s člankom 16. stavkom 4. Direktive 2000/60/EZ i člankom 8. Direktive 2008/105/EZ te zaključila da popis prioriternih tvari treba izmijeniti tako da se utvrde nove tvari u vezi s kojima bi trebalo prioritarno djelovati na razini Unije, da se za te novoutvrđene tvari odrede SKO-i, preispitaju SKO-i za neke postojeće tvari u skladu sa znanstvenim napretkom, te utvrde SKO-i za biotu za neke postojeće i novoutvrđene prioritne tvari.
- (8) Preispitivanje popisa prioriternih tvari provedeno je uz pomoć opsežnog savjetovanja sa stručnjacima iz službi Komisije, država članica, dionika i Znanstvenog odbora za procjenu rizika za zdravlje ljudi i okoliš.
- (9) Revidirane SKO-e za postojeće prioritne tvari trebalo bi najprije uzeti u obzir u planovima upravljanja riječnim slivovima za razdoblje od 2015. do 2021. Novoutvrđene prioritne tvari i njihove SKO-e trebalo bi uzeti u obzir pri utvrđivanju dodatnih programa praćenja te u preliminarnim programima mjera koje je potrebno podnijeti do kraja 2018. S ciljem postizanja dobrog kemijskog stanja površinskih voda, revidirane SKO-e za postojeće prioritne tvari bi trebalo ostvariti do kraja 2021., a SKO-e za novoutvrđene prioritne tvari do kraja 2027., ne dovodeći u pitanje članak 4. stavke od 4. do 9. Direktive 2000/60/EZ, u kojima su među ostalim navedene odredbe za produljenje roka za postizanje dobrog kemijskog stanja površinskih voda ili postizanje manje strogih okolišnih ciljeva vezanih uz određena vodna tijela na temelju nerazmjernih troškova i/ili društvenogospodarskih potreba, pod uvjetom da ne dolazi do daljnjeg pogoršanja stanja dotičnih vodnih tijela. Određivanje kemijskog stanja površinskih voda do roka 2015. utvrđenog u članku 4. Direktive 2000/60/EZ trebalo bi, stoga, temeljiti samo na tvarima i SKO-ima određenima Direktivom 2008/105/EZ, odnosno njezinom verzijom koja je na snazi 13. siječnja 2009. osim ako su ti SKO-i stroži od SKO-a revidiranih ovom Direktivom, u kojem bi se slučaju trebali primjenjivati se potonji.
- (10) Od donošenja Direktive 2000/60/EZ doneseni su brojni akti Unije kojima se u skladu s člankom 16. stavkom 6. te Direktive kojima se uspostavljaju mjere za kontrolu emisija za pojedinačne prioritne tvari. Štoviše, mnoge mjere za zaštitu okoliša obuhvaćene su postojećim pravom Unije koje se odnosi na druga područja. Ako se ciljevi utvrđeni člankom 16. stavkom 1. Direktive 2000/60/EZ mogu učinkovito ostvariti putem postojećih instrumenata, prednost bi trebalo dati provedbi i preispitivanju postojećih instrumenata pred uvođenjem novih mjera. Uključivanje neke tvari u Prilog X. Direktivi 2000/60/EZ ne dovodi u pitanje primjenu Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište ⁽¹⁾.
- (11) Kako bi se poboljšala koordinacija između Direktive 2000/60/EZ, Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. studenog 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije ⁽²⁾ te relevantnog sektorskog zakonodavstva, trebalo bi istražiti moguće sinergije s ciljem utvrđivanja mogućih područja u kojima se podaci sakupljeni pri provedbi Direktive 2000/60/EZ mogu koristiti za pružanje podrške REACH-u i ostalim relevantnim postupcima za ocjenjivanje tvari te, s druge strane, područja u kojima bi se podaci generirani za potrebe ocjenjivanja tvari u okviru REACH-a i relevantnog sektorskog zakonodavstva mogli koristiti pri provedbi Direktive 2000/60/EZ, uključujući prioritizaciju navedenu u članku 16. stavku 2. te Direktive.
- (12) Postupno smanjenje onečišćenja prioritnim tvarima te prestanak ili postupno eliminiranje ispuštanja, emisija, i rasipanja prioritnih opasnih tvari, kako je propisano Direktivom 2000/60/EZ, može se često na najisplativiji način postići putem mjera Unije za uklanjanje određenih tvari na izvoru, na primjer u skladu s uredbama (EZ) br. 1907/2006, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 528/2012 ⁽³⁾ 2001/82/EZ ⁽⁴⁾, 2001/83/EZ ⁽⁵⁾ ili 2010/75/EU ⁽⁶⁾. Usklađenost između tih pravnih akata, Direktive 2000/60/EZ i ostalog relevantnog zakonodavstva trebalo bi stoga ojačati kako bi se osiguralo da se mehanizmi kontrole izvora primjenjuju na odgovarajući način. Ako ishod

⁽¹⁾ SL L 309, 24.11.2009., str. 1.

⁽²⁾ SL L 396, 30.12.2006., str. 1.

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržište i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, 27.6.2012., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenog 2001. o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima (SL L 311, 28.11.2001., str. 1.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenog 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenog 2010. o industrijskim emisijama (intergirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

redovitog preispitivanja Priloga X. Direktivi 2000/60/EZ i dostupni podaci o praćenju ukazuju da postojeće mjere na razini Unije ili razini država članica nisu dovoljne za postizanje SKO-a za određene prioritetne tvari ili cilja uklanjanja ili postupnog eliminiranja određenih prioritetnih opasnih tvari, trebalo bi poduzeti odgovarajuće mjere na razini Unije ili na razini država članica u svrhu postizanja ciljeva Direktive 2000/60/EZ, uzimajući u obzir ocjene rizika te društvenogospodarsku analizu i analize troškova i koristi izvršene na temelju relevantnog zakonodavstva te također uzimajući u obzir dostupnost alternativnih rješenja.

- (13) Nakon određivanja SKO-a za 33 prioritetne tvari iz Priloga X. Direktivi 2000/60/EZ, provedene su brojne procjene rizika na temelju Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 od 23. ožujka 1993. o ocjeni i kontroli rizika od postojećih tvari ⁽¹⁾, kasnije zamijenjene Uredbom (EZ) br. 1907/2006. Kako bi se osigurala odgovarajuća razina zaštite i ažurirali SKO-i u skladu s najnovijim znanstvenim i tehničkim saznanjima vezanima uz rizike za vodni okoliš, ili rizike koje se putem njega prenose, trebalo bi revidirati SKO-e za neke od postojećih tvari.
- (14) Dodatne tvari koje predstavljaju značajan rizik za vodni okoliš, ili značajan rizik koji se putem njega prenosi, na razini Unije utvrđene su i označene kao prioritetne primjenom pristupa iz članka 16. stavka 2. Direktive 2000/60/EZ te bi ih trebalo dodati na popis prioritetnih tvari. Pri utvrđivanju SKO-a za te tvari uzeti su u obzir najnoviji dostupni znanstveni i tehnički podaci.
- (15) Zagađenje vode i tla farmaceutskim ostacima rastući je problem okoliša. U postojećoj ocjeni i kontroli rizika za vodni okoliš, ili rizika koji se putem njega prenosi, vezanog uz lijekove trebalo bi obratiti odgovarajuću pozornost na okolišne ciljeve Unije. Kako bi se pristupilo rješavanju tog problema, Komisija bi trebala istražiti rizike utjecaja lijekova na okoliš i izvršiti analizu važnosti i učinkovitosti postojećeg zakonodavnog okvira u pogledu zaštite vodnog okoliša i ljudskog zdravlja putem vodnog okoliša.
- (16) Određivanje SKO-a za prioritetne opasne tvari obično uključuje veću razinu nesigurnosti nego kad se radi o prioritetnim tvarima, ali takvi SKO-i još uvijek utvrđuju mjerilo za procjenu sukladnosti s ciljem dobrog kemijskog stanja površinskih voda iz članka 2. točke 24. i članka 4. stavka 1. točke (a) podtočaka ii. i iii. Direktive 2000/60/EZ. Međutim, kako bi se osigurala prikladna razina zaštite okoliša i ljudskog zdravlja, također je potrebno ciljati prestanak ili postupno eliminiranje ispuštanja, emisija i rasipanja prioritetnih opasnih tvari u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) podtočkom iv. Direktive 2000/60/EZ.
- (17) Znanstvena saznanja o sudbini i učincima onečišćujućih tvari u vodi posljednjih su se godina značajno razvila. Više je toga poznato o tome u kojem je dijelu vodnog okoliša (vodi, sedimentu ili bioti, dalje u tekstu „medij“) tvar najvjerojatnije prisutna i prema tome gdje se najvjerojatnije može izmjeriti njezina koncentracija. Neke se izrazito hidrofobne tvari nakupljaju u bioti i teško ih je otkriti u vodi čak i uz pomoć najnaprednijih analitičkih tehnika. Za takve je tvari potrebno odrediti SKO-e za biotu. Međutim, kako bi iskoristile svoju strategiju praćenja i prilagodile je svojim lokalnim uvjetima, države članice trebaju imati mogućnost primjene SKO-a za alternativni medij ili, ako je potrebno, alternativne taksone biote, na primjer potkoljeno Crustacea, parafiletičnu skupinu „ribe“, razred Cephalopoda ili razred Bivalvia (dagnje i školjke), pod uvjetom da su razina zaštite koju omogućuju SKO-i te sustav praćenja koji primjenjuju države članice jednako dobri kao oni predviđeni SKO-ima i medijem iz ove Direktive.
- (18) Nove metode praćenja, poput pasivnog uzorkovanja i ostalih alata, obećavaju po pitanju buduće primjene, stoga bi trebalo poticati njihovo razvijanje.
- (19) Direktivom Komisije 2009/90/EZ od 31. srpnja 2009., kojom se u skladu s Direktivom 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća utvrđuju tehničke specifikacije za kemijsku analizu i praćenje stanja voda uspostavljeni su minimalni kriteriji učinkovitosti za analitičke metode koje se koriste pri praćenju stanja ⁽²⁾ vode. Ti kriteriji zahtijevaju uporabu analitičkih metoda dovoljno osjetljivih da se bilo koje prekoračenje SKO-a može pouzdano zamijetiti i izmjeriti i time jamče smislene i relevantne informacije o praćenju. Državama članicama trebalo bi omogućiti uporabu drugih medija za praćenje ili taksone biote, osim onih koji su utvrđeni ovom Direktivom, samo ako analitička metoda koja se koristi zadovoljava minimalne kriterije učinkovitosti određene člankom 4. Direktive 2009/90/EZ za relevantne SKO-e i medij ili taksone biote ili je učinkovita barem u mjeri u kojoj je učinkovita metoda koja se koristi za SKO-e i medij ili taksone biote iz ove Direktive.
- (20) Provedba ove Direktive uključuje izazove u odnosu na pitanja različitosti mogućih rješenja znanstvenih, tehničkih i praktičnih pitanja te nepotpunog razvoja metoda praćenja, kao i ograničenja vezanih uz ljudske i financijske resurse. Kako bi se doprinijelo rješavanju tih izazova, razvoj strategija praćenja i analitičkih metoda trebalo bi poduprijeti tehničkim radom od strane stručnih skupina u okviru zajedničke provedbene strategije za Direktivu 2000/60/EC.

⁽¹⁾ SL L 84, 5.4.1993., str. 1.

⁽²⁾ SL L 201, 1.8.2009., str. 36.

- (21) Postojane, bioakumulativne i toksične tvari (PBT-i) i druge tvari koje se ponašaju kao PBT-i mogu se još desetljećima nalaziti u vodnom okolišu u razinama koje predstavljaju značajan rizik, čak i ako su već bile poduzete opsežne mjere za smanjenje ili ukidanje emisija takvih tvari. Neke se od njih također mogu prenositi na velike udaljenosti te su uglavnom sveprisutne u okolišu. Neke od tih tvari spadaju među postojeće ili predložene prioritetne opasne tvari. Za neke od tih tvari postoje dokazi o njihovoj dugoročnoj sveprisutnosti u vodnom okolišu na razini Unije, te je stoga te određene tvari potrebno posebno razmotriti u pogledu njihovog učinka na prikaz kemijskog stanja u okviru Direktive 2000/60/EZ te u pogledu zahtjeva vezanih uz praćenje.
- (22) U pogledu prikaza kemijskog stanja u skladu s odjeljkom 1.4.3. Priloga V. Direktivi 2000/60/EZ, državama članicama trebalo bi omogućiti da odvojeno prikažu učinak tvari koje se ponašaju kao sveprisutni PBT-i na kemijsko stanje tako da se mogu vidjeti postignuta poboljšanja u kvaliteti vode u odnosu na druge tvari. Osim obvezne karte koja obuhvaća sve tvari, mogle bi se priložiti dodatne karte koje obuhvaćaju tvari koje se ponašaju kao sveprisutni PBT-i te koje odvojeno obuhvaćaju druge tvari.
- (23) Praćenje bi trebalo prilagoditi vremenskoj i prostornoj skali očekivane varijacije u koncentracijama. Uzimajući u obzir široku rasprostranjenost i dugo vrijeme oporavka očekivano za tvari koje se ponašaju kao sveprisutni PBT-i, državama članicama trebalo bi omogućiti smanjenje broja mjesta za praćenje i/ili učestalosti praćenja tih tvari na minimalnu razinu dovoljnu za izvršavanje pouzdane analize dugoročnih trendova, pod uvjetom da je dostupna statistički robusna osnova za praćenje.
- (24) Posebna pažnja koja se posvećuje tvarima koje se ponašaju kao sveprisutni PBT-i ne oslobađa Uniju ili države članice od poduzimanja dodatnih mjera pored onih koje su već poduzete, uključujući na međunarodnoj razini, za smanjenje ili ukidanje ispuštanja, emisija i rasipanja tih tvari kako bi se postigli ciljevi iz članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2000/60/EZ.
- (25) Sukladno s člankom 10. stavkom 3. Direktive 2000/60/EZ potrebno je odrediti strože kontrole emisija ako ciljevi ili standardi kvalitete, uspostavljeni na temelju te Direktive, u direktivama navedenima u Prilogu IX. Direktivi 2000/60/EZ ili na temelju ostalih propisa Unije, zahtijevaju strože uvjete od onih koji proizlaze iz primjene članka 10. stavka 2. te Direktive. Slična je odredba također obuhvaćena člankom 18. Direktive 2010/75/EU. Iz tih članaka proizlazi da bi kontrole emisija određene propisima navedenima u članku 10. stavku 2. Direktive 2000/60/EZ trebale biti minimalne primijenjene kontrole. Ako te kontrole ne osiguravaju ostvarenje SKO-a, na primjer u slučaju kada se tvar koja se ponaša kao sveprisutni PBT, no to ne bi osigurali ni stroži uvjeti, čak ni uz primjenu strožih uvjeta za ostale oblike ispuštanja, emisija i rasipanja koji utječu na vodno tijelo, takvi stroži uvjeti ne mogu se smatrati neophodnima za ostvarenje SKO-a.
- (26) Za procjene rizika na temelju kojih se odabiru nove prioritetne tvari potrebni su visokokvalitetni podaci o praćenju i podaci o ekotoksikološkim i toksikološkim učincima. Premda su se podaci o praćenju koji se prikupljaju u državama članicama značajno poboljšali tijekom zadnjih godina, oni nisu uvijek prikladni u pogledu kvalitete i pokrivenosti Unije. Podaci o praćenju posebice ne uključuju mnogo novih onečišćujućih tvari, koje se mogu definirati kao onečišćujuće tvari koje trenutno nisu uključene u rutinske programe praćenja na razini Unije, ali koje bi mogle predstavljati značajan rizik koji je potrebno regulirati, ovisno o njihovim mogućim ekotoksikološkim i toksikološkim učincima i učincima na zdravlje te o njihovim razinama u vodnom okolišu.
- (27) Potreban je novi mehanizam kojim bi se Komisiji osigurala ciljne visokokvalitetne informacije o praćenju koncentracije tvari u vodnom okolišu, s time da bi se posebna pažnja posvetila novim onečišćujućim tvarima i tvarima za koje ne postoje podaci o praćenju koji su dovoljno kvalitetni za potrebe procjene rizika. Novi mehanizam trebao bi olakšati prikupljanje podataka diljem riječnih slivova Unije te nadopunjavati podatke o praćenju iz programa na temelju članka 5. i 8. Direktive 2000/60/EZ i ostale pouzdane izvore. Kako bi se troškovi praćenja zadržali na razumnoj razini, mehanizam bi se trebao usmjeriti na ograničeni broj tvari koje su privremeno uključene na popis praćenja i ograničeni broj mjesta praćenja, ali bi trebao pružiti reprezentativne podatke koji su prikladni za potrebe postupka utvrđivanja prioriteta Unije. Popis bi trebao biti dinamičan, a njegov bi rok valjanosti trebao biti ograničen, kako bi se mogao prilagoditi novim informacijama o mogućim rizicima koje predstavljaju nove onečišćujuće tvari i kako bi se izbjeglo praćenje tvari duže nego što je to potrebno.
- (28) Kako bi se pojednostavile i racionalizirale obveze izvješćivanja za države članice te poboljšala usklađenost s drugim srodnim aspektima gospodarenja vodama, zahtjevi vezani uz obavješćivanje iz članka 3. Direktive 2008/105/EZ trebali bi se spojiti s općenitim obvezama izvješćivanja iz članka 15. Direktive 2000/60/EZ.

- (29) Vezano uz prikaz kemijskog stanja u skladu s odjeljkom 1.4.3. Priloga V. Direktivi 2000/60/EZ, za potrebe ažuriranja programa mjera i planova upravljanja riječnim slivom koje je potrebno provesti u skladu s člankom 11. stavkom 8. i člankom 13. stavkom 7. Direktive 2000/60/EZ, države članice trebale bi biti u mogućnosti zasebno predstaviti utjecaj novoutvrđenih prioritetnih tvari i postojećih prioritetnih tvari s revidiranim SKO-ima na kemijsko stanje kako se uvođenje novih zahtjeva ne bi pogrešno shvatilo kao indikacija da je kemijsko stanje površinskih voda pogoršano. Osim obvezne karte koja obuhvaća sve tvari, mogle bi se priložiti dodatne karte koje obuhvaćaju novoutvrđene tvari i postojeće tvari s revidiranim SKO ima te karte koje odvojeno obuhvaćaju druge tvari.
- (30) Važno je da su informacije o stanju površinskih voda u Uniji te postignuća strategija za borbu protiv kemijskog onečišćenja pravovremeno dostupne javnosti. S ciljem poboljšanja pristupa i transparentnosti, u svakoj bi državi članici elektroničkim putem trebao biti dostupan javnosti središnji portal s informacijama o planovima upravljanja riječnim slivovima i njihovim preispitivanjima i ažuriranjima.
- (31) Donošenjem ovog prijedloga i podnošenjem izvješća Europskom parlamentu i Vijeću, Komisija je dovršila prvo preispitivanje popisa prioritetnih tvari u skladu sa zahtjevima iz članka 8. Direktive 2008/105/EZ. To je uključivalo preispitivanje tvari navedenih u Prilogu III. toj Direktivi, od kojih su neke označene kao prioritetne. Trenutno nema dovoljno dokaza da bi se druge tvari navedene u Prilogu III. mogle označiti kao prioritetne. Mogućnost raspoloživosti novih informacija vezanih za takve tvari znači da one nisu isključene iz budućeg preispitivanja, što također vrijedi za druge tvari koje su razmatrane, ali nisu označene kao prioritetne u aktualnom preispitivanju. Prilog III. Direktivi 2008/105/EZ stoga je time postao suvišan i trebalo bi ga izbrisati. Članak 8. te Direktive trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti, također u pogledu datuma izvješćivanja Europskom parlamentu i Vijeću.
- (32) Kako bi se pravovremeno reagiralo na relevantan tehnički i znanstveni napredak u području obuhvaćenom ovom Direktivom, ovlast donošenja akata sukladno članku 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji u odnosu na ažuriranje metoda za primjenu SKO-a iz ove Direktive. Od posebne je važnosti da Komisija u okviru svog pripremnog rada provodi odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini. Komisija bi u pripremi i izradi delegiranih akata trebala osigurati istodobno, pravovremeno i odgovarajuće prosljeđivanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (33) Kako bi se poboljšao informacijski temelj za buduće utvrđivanje prioritetnih tvari, pogotovo vezano uz nove onečišćujuće tvari, provedbene ovlasti trebale bi biti dodijeljene Komisiji s obzirom na utvrđivanje i ažuriranje popisa praćenja. Nadalje, kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Direktive i za obrasce za podnošenje izvješća Komisiji o podacima i informacijama o praćenju, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije. ⁽¹⁾
- (34) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ⁽²⁾ države članice obvezale su se da će, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti dokument ili više dokumenata u kojima će objasniti odnos između elemenata direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra da je dostava tih dokumenata opravdana.
- (35) Budući da ciljeve ove Direktive ne mogu dostatno ostvariti države članice, odnosno, postići dobro kemijsko stanje površinskih voda utvrđivanjem SKO-a za prioritetne i neke druge onečišćujuće tvari i budući da se oni zbog potrebe održavanja jednake razine zaštite površinskih voda u cijeloj Uniji mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je određeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je određeno u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje tog cilja.
- (36) Direktive 2000/60/EZ i 2008/105/EZ stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,
- DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:
- Članak 1.
- Direktiva 2000/60/EZ mijenja se kako slijedi:
- ⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.
⁽²⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

1. Članak 16. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija preispituje usvojeni popis prioriternih tvari najkasnije četiri godine od datuma stupanja na snagu ove Direktive, a nakon toga najmanje svakih šest godina te prema potrebi sastavlja nove prijedloge.”

2. Prilog X. zamjenjuje se tekstem iz Priloga I. ovoj Direktivi.

Članak 2.

Direktiva 2008/105/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se definicije utvrđene u članku 2. Direktive 2000/60/EZ i u članku 2. Direktive Komisije 2009/90/EZ od 31. srpnja 2009. kojom se u skladu s Direktivom 2006/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća utvrđuju tehničke specifikacije za kemijsku analizu i praćenje stanja voda (*).

Osim toga, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „medij” znači dio vodnog okoliša koji može biti voda, sediment ili biota;
2. „takson biote” znači određeni vodeni takson koji može spadati u sljedeće taksonomske kategorije: „potkoljeno”, „razred” ili njihov ekvivalent.

(*) SL L 201, 1.8.2009., str. 36.”

2. Članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

Standardi kvalitete okoliša

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 1.a, države članice primjenjuju SKO-e utvrđene u dijelu A Priloga I. za tijela površinskih voda i primjenjuju te SKO-e u skladu sa zahtjevima utvrđenima u dijelu B Priloga I.

1.a Ne dovodeći u pitanje obveze koje proizlaze temeljem verzije ove Direktive koja je na snazi na dan 13. siječnja 2009. te pogotovo postizanje dobrog kemijskog stanja površinske vode u odnosu na tvari i SKO-e koje su u njoj navedeni, države članice provode SKO-e utvrđene u dijelu A Priloga I. vezane za:

- i. tvari 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 iz dijela A Priloga I, za koje revidirani SKO-i vrijede od 22. prosinca 2015. s ciljem postizanja dobrog kemijskog stanja površinskih voda s obzirom na te tvari do 22. prosinca 2021. putem programa mjera u planovima upravljanja riječnim slivom 2015. te

- ii. nove utvrđene tvari od 34 do 45 koje vrijede od 22. prosinca 2018. s ciljem postizanja dobrog kemijskog stanja površinskih voda s obzirom na te tvari do 22. prosinca 2027. te s ciljem sprječavanja pogoršanja kemijskog stanja tijela površinskih voda s obzirom na te tvari. U tu svrhu države članice dužne su do 22. prosinca 2018. uspostaviti i podnijeti Komisiji dodatni program praćenja te preliminarni program mjera koji obuhvaća te tvari. Konačni program mjera u skladu s člankom 11. Direktive 2000/60/EZ utvrđuje se najkasnije do 22. prosinca 2021., a nakon tog datuma mora biti proveden i u cijelosti funkcionalan bez odlaganja i najkasnije do 22. prosinca 2024.

Članak 4. stavci 4. do 9. Direktive 2000/60/EZ primjenjuju se *mutatis mutandis* s obzirom na tvari navedene u podstavcima i. te ii.

2. Države članice za tvari označene brojevima 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 i 44 u dijelu A Priloga I. primjenjuju SKO-e za biotu utvrđene u dijelu A Priloga I.

Za druge tvari koje nisu navedene u prvom podstavku države članice primjenjuju SKO-e za vode utvrđene u dijelu A Priloga I.

3. U odnosu na jednu ili više kategorija površinskih voda države članice mogu se odlučiti za primjenu SKO-a za medij koji je različit od medija određenog u stavku 2. ili, ako je potrebno, za takson biotu koja je različita od onih određenih u dijelu A Priloga I.

Države članice koje se odluče za mogućnost iz prvog podstavka primjenjuju relevantne SKO-e utvrđene u dijelu A Priloga I. ili, ako on ne obuhvaća SKO za relevantni medij ili takson biote, utvrđuju SKO koji omogućuje najmanje istu razinu zaštite kao SKO-i utvrđeni u dijelu A Priloga I.

Države članice mogu koristiti tu mogućnost iz prvog podstavka samo u slučaju da metoda analize koja se koristi za odabrani medij ili takson biote ispunjava minimalne kriterije učinkovitosti utvrđene člankom 4. Direktive 2009/90/EZ. Ako ti kriteriji nisu ispunjeni za nijedan medij, države članice osiguravaju da se praćenje provodi korištenjem najboljih dostupnih tehnika bez stvaranja prekomjernih troškova te da je metoda analize učinkovita barem u jednakoj mjeri kao metoda dostupna za medij određen u stavku 2. ovog članka za dotičnu tvar.

- 3.a Ako je na temelju izmjerenih ili procijenjenih koncentracija ili emisija utvrđen moguć rizik zbog akutne izloženosti za vodni okoliš, ili takav rizik koji se putem njega prenosi, i ako se primjenjuju SKO-i za biotu ili sediment,

države članice osiguravaju da se također provodi praćenje u površinskim vodama te primjenjuju MDK-SKO-e iz dijela A Priloga I. ovoj Direktivi ako su takvi SKO-i utvrđeni.

3.b Ako se, prema članku 5. Direktive 2009/90/EZ, izračunata srednja vrijednost izmjerene vrijednosti, dobivene korištenjem najbolje dostupne tehnike bez stvaranja prekomjernih troškova, kategorizira kao 'manja od granice kvantifikacije', a granica kvantifikacije za tu tehniku veća je od SKO-a, rezultat mjerenja za tu tvar ne uzima se u obzir za potrebe procjene općeg kemijskog stanja tog vodnog tijela.

4. Tvari za koje se primjenjuju SKO-i za sediment i/ili biotu države članice prate u relevantnom mediju barem jednom godišnje, osim ako je na temelju tehničkih znanja i stručne procjene opravdan neki drugi interval.

5. Države članice u ažurirane planove upravljanja riječnim slivovima izrađene u skladu s člankom 13. stavkom 7. Direktive 2000/60/EZ uključuju sljedeće podatke:

(a) tabelu koja prikazuje granice kvantifikacije za upotrijebljene metode analize i informacije o učinkovitosti tih metoda u odnosu na kriterije minimalne učinkovitosti utvrđene u članku 4. Direktive 2009/90/EZ;

(b) za tvari za koje je iskorištena mogućnost iz stavka 3. ovog članka:

i. razloge i osnovu za korištenje te mogućnosti,

ii. prema potrebi, utvrđene alternativne SKO-e, dokaz da ti SKO-i omogućuju barem jednaku razinu zaštite kao i SKO-i utvrđeni u dijelu A Priloga I., uključujući podatke i metodologiju koji su korišteni za utvrđivanje tih SKO-eva, te kategorije površinskih voda za koje bi se oni primjenjivali,

iii. za usporedbu s informacijama iz točke (a) ovog članka, granice kvantifikacije za metode analize za medije utvrđene u dijelu A Priloga I. ovoj Direktivi, uključujući informacije o učinkovitosti tih metoda u odnosu na kriterije minimalne učinkovitosti iz članka 4. Direktive 2009/90/EZ;

(c) obrazloženje za učestalost praćenja koje se obavlja u skladu sa stavkom 4., ako su intervali praćenja dulji od jedne godine.

5.a Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su planovi upravljanja riječnim slivom, izrađeni u skladu s člankom 13. stavkom 7. Direktive 2000/60/EZ, koji sadrže rezultate i učinke mjera poduzetih u svrhu sprječavanja kemijskog onečišćenja površinskih voda te privre-

meno izvješće u kojemu se opisuje napredak u provedbi planiranog programa mjera, u skladu s člankom 15. stavkom 3. Direktive 2000/60/EZ, dostupni putem središnjeg portala koji je dostupan javnosti elektroničkim putem u skladu s člankom 7. stavkom 1. Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu (*).

6. Države članice organiziraju analize dugoročnih kretanja koncentracija prioritarnih tvari navedenih u dijelu A Priloga I. koje pokazuju tendenciju akumuliranja u sedimentima i/ili bioti, posvećujući posebnu pozornost tvarima označenim brojevima 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 i 44 navedenima u dijelu A Priloga I., na temelju praćenja stanja površinskih voda u skladu s člankom 8. Direktive 2000/60/EZ. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale, podložno članku 4. Direktive 2000/60/EZ, da se te koncentracije znatno ne povećavaju u sedimentima i/ili relevantnoj bioti.

Države članice utvrđuju učestalost praćenja stanja sedimenata i/ili biote kako bi osigurale dovoljno podataka za pouzdane analize dugoročnih trendova. U načelu, praćenje bi se trebalo obavljati svake tri godine, ako se na temelju tehničkih znanja i stručne procjene ne utvrdi neki drugi interval.

7. Komisija pregledava podatke o tehničkom i znanstvenom napretku, uključujući zaključke procjena rizika iz članka 16. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive 2000/60/EZ i informacije iz registracije tvari javno dostupne u skladu s člankom 119. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 i, prema potrebi, predlaže revidiranje SKO-a utvrđenih u dijelu A Priloga I. ovoj Direktivi u skladu s postupkom utvrđenim u članku 294. UFEU-a i vremenskim rasporedom predviđenim u članku 16. stavku 4. Direktive 2000/60/EZ.

8. U skladu s člankom 10. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata, ako je to potrebno radi prilagođavanja točke 3. dijela B Priloga I. ovoj Direktivi s obzirom na znanstvene ili tehničke napretke.

8.a Kako bi se olakšala provedba ovog članka, tehničke smjernice o strategijama praćenja i analitičkim metodama za tvari, uključujući prikupljanje uzoraka i praćenje biote, sastavljaju se u okviru postojećeg postupka provedbe Direktive 2000/60/EZ, u mjeri u kojoj je to moguće, do 22. prosinca 2014.

Te smjernice posebno obuhvaćaju:

(a) praćenje tvari u bioti kako je predviđeno stavcima 2. i 3. ovog članka;

(b) u slučaju novoutvrđenih tvari (označene brojevima od 34 do 45 u dijelu A Priloga I.) i tvari za koje su utvrđeni novi, stroži SKO-i (označene brojevima 2, 5, 15, 20, 22, 23 i 28 u dijelu A Priloga I.), analitičke metode koje ispunjavaju minimalne kriterije učinkovitosti utvrđene člankom 4. Direktive 2009/90/EZ.

8.b U slučaju tvari za koje do 22. prosinca 2014. nisu donesene tehničke smjernice, rok 22. prosinca 2015. naveden u stavku 1.a točki i. produljuje se do 22. prosinca 2018., a rok 22. prosinca 2021. naveden u toj točki produljuje se do 22. prosinca 2027.

(*) SL L 41, 14.2.2003., str. 26."

3. Članak 4. stavak 4. i članak 5. stavak 6. brišu se.

4. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 7.a

Koordinacija

1. Za prioritetne tvari koje su obuhvaćene uredbama (EZ) br. 1907/2006, (EZ) br. 1107/2009 (*), (EU) br. 528/2012 (**) ili Direktivom 2010/75/EU (***) Komisija, u okviru redovitog preispitivanja Priloga X. Direktivi 2000/60/EZ na temelju članka 16. stavka 4. te Direktive, procjenjuje jesu li postojeće mjere na razini Unije te na razini država članica dovoljne kako bi se postigli SKO-i za prioritetne tvari i ostvario cilj prestanka ili postupnog eliminiranja ispuštanja, emisija ili rasipanja prioritetnih opasnih tvari u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) i člankom 16. stavkom 6. Direktive 2000/60/EZ.

2. Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o rezultatima procjene iz stavka 1. ovog članka u skladu s vremenskim rasporedom utvrđenim u članku 16. stavku 4. Direktive 2000/60/EZ te prilaže tom izvješću odgovarajuće prijedloge, uključujući prijedloge vezane za mjere kontrole.

3. Ako rezultati izvješća ukazuju da bi mogle biti potrebne dodatne mjere na razini Unije ili razini država članica kako bi se olakšala sukladnost s Direktivom 2000/60/EZ u odnosu na određenu tvar odobrenu u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 ili Uredbom (EU) br. 528/2012, države članice ili Komisija na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 21. ili 44. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 ili članka 15. ili 48. Uredbe (EU) br. 528/2012 na tu tvar ili proizvode koji sadrže tu tvar.

U slučaju tvari obuhvaćenih Uredbom (EZ) br. 1907/2006, Komisija prema potrebi pokreće postupak iz članaka 59., 61. ili 69. te Uredbe.

Pri primjeni odredaba uredbama iz prvog i drugog podstavka, države članice i Komisija uzimaju u obzir sve ocjene rizika i društvenogospodarske analize ili analize troškova i koristi propisane tim uredbama, uključujući i u pogledu dostupnosti alternativnih rješenja.

(*) Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja (SL L 309, 24.11.2009., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, 27.6.2012., str. 1.).

(***) Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenog 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.)."

5. Članci 8. i 9. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 8.

Preispitivanje Priloga X. Direktivi 2000/60/EZ

Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o ishodu redovitog preispitivanja Priloga X. Direktivi 2000/60/EZ predviđenog člankom 16. stavkom 4. te Direktive. Uz to izvješće Komisija prema potrebi dostavlja zakonodavne prijedloge za izmjenu Priloga X., posebno uključujući prijedloge za utvrđivanje novih prioritetnih tvari ili prioritetnih opasnih tvari ili za utvrđivanje određenih prioritetnih tvari kao prioritetnih opasnih tvari i za utvrđivanje odgovarajućih SKO-a za površinske vode, sedimente ili biotu, ovisno o slučaju.

Članak 8.a

Posebne odredbe za određene tvari

1. U planovima upravljanja riječnim slivom izrađenima u skladu s člankom 13. Direktive 2000/60/EZ, ne dovodeći u pitanje zahtjeve iz odjeljka 1.4.3. Priloga V. toj Direktivi vezane za prikaz općeg kemijskog stanja te ciljeve i obveze utvrđene člankom 4. stavkom 1. točkom (a), člankom 11. stavkom 3. točkom (k) i člankom 16. stavkom 6. te Direktive, države članice mogu priložiti dodatne karte na kojima su prikazani podaci o kemijskom stanju za jednu ili više sljedećih tvari odvojeno od podataka o drugim tvarima utvrđenim u dijelu A Priloga I. ovoj Direktivi:

(a) tvari označene brojevima 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 i 44 (tvari koje se ponašaju kao sveprisutni PBT-i),

(b) tvari označene brojevima od 34 do 45 (novoutvrđene tvari)

(c) tvari označene brojevima 2, 5, 15, 20, 22, 23 i 28 (tvari za koje su utvrđeni revidirani, stroži SKO-i)

Države članice također mogu prikazati stupanj bilo kakvog odstupanja od vrijednosti SKO-a za tvari iz točaka od (a) do (c) prvog podstavka u planovima upravljanja riječnim slivovima. Države članice koje prilažu takve dodatne karte nastoje osigurati njihovu usporedivost na razini riječnog sliva i na razini Unije.

2. Države članice mogu tvari označene brojevima 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 i 44 u dijelu A Priloga I. pratiti manje intenzivno nego što se zahtijeva za prioritetne tvari u skladu s člankom 3. stavkom 4. ove Direktive te Prilogom V. Direktivi 2000/60/EZ, pod uvjetom da je praćenje reprezentativno i da je dostupna statistički robusna osnova za prisutnost tih tvari u vodnom okolišu. U načelu, u skladu s člankom 3. stavkom 6 drugim podstavkom ove Direktive, praćenje bi se trebalo obavljati svake tri godine osim ako se na temelju tehničkog znanja i stručne procjene utvrdi neki drugi interval.

Članak 8.b

Popis praćenja

1. Komisija utvrđuje popis praćenja za tvari za koji se trebaju prikupljati podaci o praćenju diljem Unije u svrhu podupiranja budućeg određivanja prioriteta u skladu s člankom 16. stavkom 2. Direktive 2000/60/EZ, kako bi nadopunila podatke, među ostalim, podacima dobivenim analizama i preispitivanjima na temelju članka 5. te programima praćenja na temelju članka 8. te Direktive..

Prvi popis praćenja uvijek sadrži najviše 10 tvari ili skupina tvari u bilo kojem trenutku i u njemu su navedeni mediji praćenja te moguće metode analize bez stvaranja prekomjernih troškova za svaku tvar. Podložno dostupnosti metoda analize bez stvaranja prekomjernih troškova, najveći broj tvari ili skupina tvari koji Komisija može dodati na popis povećava se za jedan pri svakom ažuriranju popisa u skladu sa stavkom 2. ovog članka, do najviše 14 tvari u bilo kojem trenutku. Tvari koje treba uključiti u popis praćenja odabiru se među onima za koje dostupne informacije ukazuju da bi mogle predstavljati značajan rizik za vodni okoliš, ili značajan rizik koji se putem njega prenosi, na razini Unije te za koje podaci o praćenju nisu dostatni.

Diklofenak (CAS 15307-79-6), estradiol 17-beta (E2) (CAS 50-28-2) i etinilestradiol 17-alfa (EE2) (CAS 57-63-6) obuhvaćeni su prvim popisom praćenja kako bi se prikupili podaci o praćenju za potrebe olakšavanja određivanja odgovarajućih mjera za uklanjanje rizika koji te tvari predstavljaju.

Pri odabiru tvari za popis praćenja Komisija uzima u obzir sve raspoložive informacije, uključujući:

(a) rezultate najnovijeg redovitog preispitivanja Priloga X. Direktivi 2000/60/EZ predviđenog člankom 16. stavkom 4. te Direktive,

(b) istraživačke projekte,

(c) preporuke dionika iz članka 16. stavka 5. Direktive 2000/60/EZ,

(d) programe značajki područja riječnih slivova i rezultata praćenja država članica, na temelju članaka 5. i 8. Direktive 2000/60/EZ,

(e) informacije o proizvodnim količinama, načinima korištenja, bitnim svojstvima (uključujući, ako je potrebno, veličinu čestica), koncentracijama u okolišu i učincima, uključujući informacije prikupljene u skladu s direktivama 98/8/EZ, 2001/82/EZ (*) i 2001/83/EZ (**) Europskog parlamenta i Vijeća te u skladu s uredbama (EZ) br. 1907/2006 i (EZ) br. 1107/2009.

2. Komisija utvrđuje prvi popis praćenja kako je navedeno u stavku 1. do 14. rujna 2014. te ažurira taj popis svaka 24 mjeseca nakon tog datuma. Pri ažuriranju popisa praćenja Komisija uklanja s popisa sve tvari za koje se procjena na temelju rizika iz članka 16. stavka 2. Direktive 2000/60/EZ može izvršiti bez dodatnih podataka o praćenju. Trajanje razdoblja praćenja trajnog popisa praćenja za bilo koju pojedinačnu tvar ne prelazi četiri godine.

3. Države članice prate sve tvari s popisa praćenja na odabranim reprezentativnim postajama za praćenje tijekom razdoblja od najmanje 12 mjeseci. Za prvi popis praćenja razdoblje praćenja započinje 14. rujna 2015. ili unutar šest mjeseci od datuma utvrđivanja popisa praćenja, koji je god datum kasniji. Za svaku tvar dodanu na naknadne popise, države članice započinju s praćenjem unutar šest mjeseci nakon njezina dodavanja na popis.

Svaka država članica odabire najmanje jednu postaju za praćenje, plus još jedna postaja ako ima više od milijun stanovnika, plus broj postaja jednak broju njezinog zemljopisnog područja u km² podijeljenog sa 60 000 (zaokruženo na najbliži cijeli broj), plus broj postaja jednak broju njezinih stanovnika u milijunima podijeljenom s pet milijuna (zaokruženo na najbliži cijeli broj).

Pri odabiru reprezentativnih postaja za praćenje, učestalosti i vremena praćenja za svaku tvar države članice uzimaju u obzir načine korištenja tvari i mogućnost pojave tvari. Učestalost praćenja ne smije biti manja od jednom godišnje.

Ako država članica pruža dovoljne, usporedive, reprezentativne i najnovije podatke o praćenju za određenu tvar uzete iz postojećih programa ili studija praćenja, država članica može odlučiti da neće izvršavati dodatno praćenje na

temelju mehanizma popisa praćenja za tu tvar, uz uvjet da je praćenje te tvari izvršeno korištenjem metodologije koja udovoljava zahtjevima tehničkih smjernica koje je sastavila Komisija u skladu s člankom 8.b stavkom 5.

4. Države članice izvješćuju Komisiju o rezultatima praćenja provedenog na temelju stavka 3. Za prvi popis praćenja, rezultati praćenja izvješćuju se unutar 15 mjeseci od 14. rujna 2015. ili unutar 21 mjeseca od utvrđivanja popisa, koji je god datum kasniji, te svakih 12 mjeseci nakon tog datuma sve dok se tvar nalazi na popisu. Za svaku tvar dodanu na naknadne popise, države članice izvješćuju Komisiju o rezultatima praćenja unutar 21 mjeseca od dodavanja tvari na popis praćenja i svakih 12 mjeseci nakon tog datuma sve dok se tvar nalazi na popisu. Izvješće uključuje informacije o reprezentativnosti postaja za praćenje i strategiji praćenja.

5. Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju i ažuriranju popisa praćenja kako je navedeno u stavcima 1. i 2. Ona također može donijeti tehničke obrasce za izvješćivanje Komisije o rezultatima praćenja i povezanim informacijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 2.

Komisija sastavlja smjernice, uključujući tehničke specifikacije, u svrhu olakšavanja praćenju tvari na popisu praćenja te je se potiče na promicanje koordinacije takvog praćenja.

Članak 8.c

Posebne odredbe za farmaceutske tvari

U skladu s člankom 16. stavkom 9. Direktive 2000/60/EZ te ako je to prikladno na temelju rezultata njezine studije provedene 2013. o rizicima koje lijekovi predstavljaju za okoliš te ostalih relevantnih studija i izvješća, Komisija u najvećoj mogućoj mjeri u roku od dvije godine od 13. rujna 2013. razvija strateški pristup onečišćenju voda farmaceutskim tvarima. Taj strateški pristup prema potrebi uključuje prijedloge kojima se omogućuje da se u mjeri koja je potrebna učinkovitije uzimaju u obzir učinci lijekova na okoliš u postupku stavljanja lijekova na tržište. U okviru tog strateškog pristupa, Komisija prema potrebi do 14. rujna 2017. predlaže prema potrebi mjere koje je potrebno poduzeti na razini Unije i/ili na razini država članica kako bi se pristupilo rješavanju mogućih učinaka farmaceutskih tvari na okoliš, pogotovo onih iz članka 8.b stavka 1. u svrhu smanjenja ispuštanja, emisija i ispuštanja takvih tvari u vodni okoliš, uzimajući u obzir potrebe javnog zdravlja i isplativost predloženih mjera.

Članak 9.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor osnovan prema članku 21. stavku 1. Direktive 2000/60/EZ. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih

načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 9.a

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 8. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od šest godina od 13. rujna 2013. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od šest godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije isteka svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 8. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. 4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 8. stupa na snagu samo ako Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) Direktiva 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenog 2001 o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima (SL L 311, 28.11.2001., str. 1.).

(**) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenog 2001 o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.).

(***) SL L 55, 28.2.2011., str. 13."

6. Prilog I. mijenja se kako slijedi:

(a) dio A zamjenjuje se tekstem iz Priloga II. ovoj Direktivi:

(b) točke 2. i 3. dijela B zamjenjuju se sljedećim:

„2. Stupci 6. i 7. u tablici: za bilo koje vodno tijelo površinskih voda primjena MDK-SKO znači da koncentracije izmjerene u bilo kojoj reprezentativnoj točki praćenja u vodnom tijelu ne prelaze standard.

Međutim, u skladu s odjeljkom 1.3.4. Priloga V. Direktivi 2000/60 EZ, države članice mogu uvesti statističke metode, kao što je izračun percentila, kako bi osigurale prihvatljivu razinu pouzdanosti i preciznosti za određivanje usklađenosti s MDK-SKO-ima. Kada države članice to učine, te statističke metode moraju biti u skladu s detaljnim pravilima utvrđenima u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9. stavka 2. ove Direktive.

3. SKO-i za površinske vode utvrđeni u ovom Prilogu izražavaju se kao ukupne koncentracije u cijelom uzorku vode.

Odstupajući od prvog podstavka, u slučaju kadmija, olova, žive i nikla (dalje u tekstu „metali“), SKO-i za vode odnose se na otopljene koncentracije, tj. otopljenu fazu uzorka vode dobivenu filtriranjem kroz filtar od 0,45 µm ili nekom drugom ekvivalentnom predobradom ili, ako je izričito naznačeno, na biološki raspoloživu koncentraciju.

Pri ocjenjivanju rezultata praćenja u odnosu na relevantne SKO-e države članice mogu uzeti u obzir:

(a) prirodne pozadinske koncentracije za metale i njihove spojeve kada takve koncentracije sprečavaju sukladnost s relevantnim SKO-ima.

(b) tvrdoću, pH-vrijednost, otopljeni organski ugljik ili ostale parametre kvalitete vode koji utječu na biološku raspoloživost metala, biološki raspoložive koncentracije utvrđene korištenjem odgovarajućeg modeliranja biološke raspoloživosti.”

7. Prilozi II. i III. brišu se.

Članak 3.

1. Države članice donose zakone, uredbe i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 14. rujna 2015. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih propisa.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. kolovoza 2013.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

L. LINKEVIČIUS

PRILOG I.

„PRILOG X.

POPIS PRIORITETNIH TVARI U PODRUČJU VODNE POLITIKE

Broj	CAS broj ⁽¹⁾	EU broj ⁽²⁾	Naziv prioritetne tvari ⁽³⁾	Utvrđena kao prioritetna opasna tvar
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Bromirani difenil-eteri	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmij i njegovi spojevi	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloroalkani, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorofenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpirifos (klorpirifos-etil)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalat (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksaklorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksaklorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Heksaklorocikloheksan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Olovo i njegovi spojevi	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Živa i njezini spojevi	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nikal i njegovi spojevi	
(24)	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Nonilfenoli	X ⁽⁵⁾
(25)	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Oktilfenoli ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentaklorobenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaklorofenol	
(28)	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Poliaromatski ugljikovodici (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Tributilkositreni spojevi	X ⁽⁸⁾

Broj	CAS broj ⁽¹⁾	EU broj ⁽²⁾	Naziv prioritetne tvari ⁽³⁾	Utvrđena kao prioritetna opasna tvar
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorobenzeni	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklorometan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluorooktan sulfonička kiselina i njezini derivati (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	ne primjenjuje se	Kinoksifen	X
(37)	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Dioksini i spojevi poput dioksina	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenoks	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrin	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrin ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	Diklorvos	
(43)	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Heksabromociklododekan (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/1024-57-3	200-962-3/213-831-0	Heptaklor i heptaklor epoksid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Služba za sažetke iz područja kemije)

⁽²⁾ EU broj: Europski popis postojećih kemijskih tvari (EINECS) ili Europski popis prijavljenih kemijskih tvari (ELINCS).

⁽³⁾ Gdje su bile odabrane skupine tvari, tipični pojedinačni predstavnici se definiraju u kontekstu utvrđivanja standarda kvalitete okoliša, osim ako je izričito navedeno drugačije.

⁽⁴⁾ Samo tetra, penta, heksa i heptabromodifenileter (CAS-brojevi 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonilfenol (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0), uključujući izomere 4-nonilfenol (CAS 104-40-5, EU 203-199-4) i 4-nonilfenol (razgranati) (CAS 84852-15-3, EU 284-325-5).

⁽⁶⁾ Oktifenol (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5) uključujući izomer 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol (CAS 140-66-9, EU 205-426-2).

⁽⁷⁾ Uključujući benzo(a)piren (CAS 50-32-8, EU 200-028-5), benzo(b)fluoranten (CAS 205-99-2, EU 205-911-9), benzo(g,h,i)perilen (CAS 191-24-2, EU 205-883-8), benzo(k)fluoranten (CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)piren (CAS 193-39-5, EU 205-893-2) te isključujući antracen, fluoranten i naftalen koji su navedeni posebno.

⁽⁸⁾ Uključujući tributilkositar kation (CAS 36643-28-4).

⁽⁹⁾ To se odnosi na sljedeće spojeve:

7 poliklorirani dibenzo-p-dioksini (PCDD-i): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 poliklorirani dibenzofurani (PCDF-i): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 dioksini slični poliklorirani bifenili (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ CAS 52315-07-8 odnosi se na mješavinu izomera cipermetrina, alfa-cipermetrina (CAS 67375-30-8), beta-cipermetrina (CAS 65731-84-2), teta-cipermetrina (CAS 71697-59-1) i zeta-cipermetrina (52315-07-8).

⁽¹¹⁾ To se odnosi na 1,3,5,7,9,11-heksabromociklododekan (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- heksabromociklododekan (CAS 3194-55-6), α-heksabromociklododekan (CAS 134237-50-6), β-heksabromociklododekan (CAS 134237-51-7) i γ- heksabromociklododekan (CAS 134237-52-8).".

PRILOG II.

„PRILOG I.

STANDARDI KVALITETE OKOLIŠA ZA PRIORITETNE TVARI I ODREĐENE DRUGE ONEČIŠĆUJUĆE TVARI

DIO A: STANDARDI KVALITETE OKOLIŠA (SKO-i)

GP: godišnji prosjek.

MDK: najveća dopuštena koncentracija.

Jedinica: [µg/l] za stupce od (4) do (7)

[µg/kg mokre težine] za stupac (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Br.	Naziv tvari	CAS broj ⁽¹⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Druge površinske vode	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Druge površinske vode	SKO Biota ^(1,2)
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Bromirani dife- nileteri ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Kadmij i njegovi spojevi (ovisno o klasama tvrdoće vode) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (klasa 1) 0,08 (klasa 2) 0,09 (klasa 3) 0,15 (klasa 4) 0,25 (klasa 5)	0,2	≤ 0,45 (klasa 1) 0,45 (klasa 2) 0,6 (klasa 3) 0,9 (klasa 4) 1,5 (klasa 5)	≤ 0,45 (klasa 1) 0,45 (klasa 2) 0,6 (klasa 3) 0,9 (klasa 4) 1,5 (klasa 5)	
(6a)	Ugljikov tetra- klorid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(7)	C10-13 Kloroal- kani ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Klorofenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Klorpirifos (klor- pirifos-etil)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	Ciklodienski pesticidi: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Izodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Br.	Naziv tvari	CAS broj ⁽¹⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Druge površinske vode	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Druge površinske vode	SKO Biota ⁽¹²⁾
(9b)	Ukupni DDT ⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾	ne primjenjuje se	0,025	0,025	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
	para-para- DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(10)	1,2-dikloroetan	107-06-2	10	10	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(11)	Diklorometan	75-09-2	20	20	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(12)	Di(2-etilhe- ksil)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Heksakloroben- zen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Heksaklorobuta- dien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Heksaklorociklo- heksan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Olovo i njegovi spojevi	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Živa i njezini spojevi	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalen	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nikal i njegovi spojevi	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Nonilfenoli (4-Nonilfenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktilfenoli ((4-(1,1',3,3'- tetrametilbutil)- fenol))	140-66-9	0,1	0,01	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(26)	Pentaklorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Br.	Naziv tvari	CAS broj ⁽¹⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Druge površinske vode	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Druge površinske vode	SKO Biota ⁽¹²⁾
(27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Poliaromatski ugljikovodici (PAH) ⁽¹¹⁾	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
	Benzo(a)piren	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	vidjeti bilješku 11.	vidjeti bilješku 11.	0,017	0,017	vidjeti bilješku 11.
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9	vidjeti bilješku 11.	vidjeti bilješku 11.	0,017	0,017	vidjeti bilješku 11.
	Benzo(g, h, i)perilen	191-24-2	vidjeti bilješku 11.	vidjeti bilješku 11.	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	vidjeti bilješku 11.
	Indeno(1,2,3-cd)piren	193-39-5	vidjeti bilješku 11.	vidjeti bilješku 11.	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	vidjeti bilješku 11.
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrakloretilen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(29b)	Trikloretilen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(30)	Spojevi tributiltina (tributyltin-kation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Triklorobenzeni	12002-48-1	0,4	0,4	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(32)	Triklorometan	67-66-3	2,5	2,5	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	
(34)	Dikofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	ne primjenjuje se ⁽¹⁰⁾	ne primjenjuje se ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Perfluorooktan sulfonička kiselina i njezini derivati (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Kinoksifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Br.	Naziv tvari	CAS broj ⁽¹⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	GP-SKO ⁽²⁾ Druge površinske vode	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Kopnene površinske vode ⁽³⁾	MDK-SKO ⁽⁴⁾ Druge površinske vode	SKO Biota ⁽¹²⁾
(37)	Dioksini i spojevi poput dioksina	Vidjeti bilješku 10 u Prilogu X. Direktivi 2000/60/EZ			ne primjenjuje se	ne primjenjuje se	Zbir PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aklonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenoks	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrin	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrin	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	Diklorvos	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	heksabromociklododekan (HBCDD)	vidjeti bilješku 12. u Prilogu X. Direktivi 2000/60/EZ	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptaklor i heptaklor epoksid	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	Terbutrin	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Služba za sažetke iz područja kemije)

⁽²⁾ Ovaj pokazatelj je SKO izražen kao prosječna godišnja vrijednost (GP-SKO). Ako nije drugačije navedeno, primjenjuje se na ukupnu koncentraciju svih izomera.

⁽³⁾ Kopnene površinske vode obuhvaćaju rijeke i jezera te srodna ili znatno promijenjena vodna tijela.

⁽⁴⁾ Ovaj pokazatelj je SKO izražen kao najviša dopuštena koncentracija (MDK-SKO). Tamo gdje MDK-SKO-i imaju oznaku „ne primjenjuje se“, smatra se da GP-SKO vrijednosti predstavljaju zaštitu od kratkoročnih maksimuma onečišćenja u neprekidnim ispuštanjima, budući da su značajno niže od vrijednosti utvrđenih na temelju akutne toksičnosti.

⁽⁵⁾ Za skupinu prioritetnih tvari obuhvaćenih bromiranim difeniletima (br. 5) SKO se odnosi na zbroj koncentracija srodnih tvari pod brojem 28, 47, 99, 100, 153 i 154.

⁽⁶⁾ Za kadmij i njegove spojeve (br. 6) vrijednosti SKO-a ovise o tvrdoći vode koja je razvrstana u pet klasnih kategorija (klasa 1: < 40 mg CaCO₃/l, klasa 2: 40 do < 50 mg CaCO₃/l, klasa 3: 50 do < 100 mg CaCO₃/l, klasa 4: 100 do < 200 mg CaCO₃/l i klasa 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Ta tvar nije prioritetna tvar, već jedna od drugih onečišćujućih tvari za koje su SKO-i identični onima utvrđenim u zakonodavstvu koje se primjenjivalo do 13. siječnja 2009.

⁽⁸⁾ Za ovu skupinu tvari nije određen indikativni pokazatelj. Indikativni pokazatelji moraju se odrediti analitičkom metodom.

⁽⁹⁾ Ukupni DDT sastoji se od zbroja izomera 1,1,1-trikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan (CAS broj 50-29-3; EU broj 200-024-3); 1,1,1-trikloro-2 (o-klorofenil)-2-(p-klorofenil) etan (CAS broj 789-02-6; EU broj 212-332-5); 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etilen (CAS broj 72-55-9; EU broj 200-784-6); i 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan (CAS broj 72-54-8; EU broj 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Nema dovoljno raspoloživih informacija za određivanje MDK-SKO-a za te tvari.

⁽¹¹⁾ Za skupinu prioritetnih tvari poliaromatskih ugljikovodika (PAH) (br. 28) SKO-i za biotu i odgovarajući GP-SKO-i u vodi odnose se na koncentraciju benzo(a)pirena, na čijoj se toksičnosti oni temelje. Benzo(a)piren se može uzeti u obzir kao pokazatelj za druge PAH-e, stoga je potrebno pratiti samo benzo(a)piren u svrhu usporedbe sa SKO-ima za biotu ili odgovarajućim GP-SKO-ima za vodu.

⁽¹²⁾ Ako nije izričito navedeno drugačije, SKO-i za biotu odnose se na ribu. Umjesto toga moguće je pratiti takson biote ili neki drugi medij sve dok primijenjeni SKO pruža jednaku razinu zaštite. Za tvari označene brojevima 15 (fluoranteni) i 28 (PAH) SKO za biotu odnosi se na rakove i mekušce. Za potrebe procjene kemijskog stanja praćenje fluorantena i PAH-a u ribama nije prikladno. Za tvar pod brojem 37 (dioksini i spojevi poput dioksina) SKO za biotu odnosi se na ribe, rakove i mekušce; u skladu s odjeljkom 5.3. Priloga Uredbi Komisije (EU) br. 1259/2011 od 2. prosinca 2011. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1881/2006 u pogledu maksimalnih razina dioksina, dioksinima sličnih PCB-a i PCB-ima koji nisu slični dioksinima u hrani (SL L 320, 3.12.2011., str. 18).

⁽¹³⁾ Ti se SKO-i odnose na biološki raspoložive koncentracije tvari.

⁽¹⁴⁾ PCDD: poliklorirani dibenzo-p-dioksini; PCDF: poliklorirani dibenzofurani; PCB-DL: dioksinu slični poliklorirani bifenili; TEQ: toksični ekvivalenti prema čimbenicima toksične ekvivalencije Svjetske zdravstvene organizacije iz 2005.”